

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1733

av Arhe Hamednaca (S)

En feministisk politik som stärker utrikesfödda kvinnors livsvillkor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en feministisk politik som stärker utrikes födda kvinnors villkor i samhället.

Motivering

I regeringsförklaringen den 3 oktober 2014 meddelade statsministern att Sveriges nya regering är en feministisk regering. Jag välkomnar detta besked och ser med tillförsikt fram emot en politik som bekämpar hämmande könsroller och strukturer. Bara så kan vårt samhälle och varje enskild människa nå sin fulla potential.

En viktig utmaning de kommande åren är att stärka utrikesfödda kvinnors villkor i samhället. Utrikesfödda kvinnor är givetvis ingen homogen grupp, utan individer med olika förutsättningar och behov. Många invandrade kvinnor är högutbildade och etablerade på arbetsmarknaden. Samtidigt finns det stora strukturella utmaningar som politiken inte får blunda för. I dag ligger sysselsättningsgraden bland utrikesfödda kvinnor på omkring 50 procent.

Utmaningen är särskilt stor i våra storstäder där många kvinnor lever i utanförskap. Den främsta orsaken hittas i låg utbildning, men också i omständigheter som språk- och kultursvårigheter, diskriminering, krigs- och tortyrupplevelser. Dessa kvinnor blir ofta isolerade och många lider av både psykisk och fysisk ohälsa. Problematiken drabbar inte minst barnen i dessa familjer. Brister i språk och kommunikation skapar svårigheter i kontakter med skolan och andra myndigheter. Många barn isoleras med sina mödrar och hämmas i sin utveckling.

Det finns också tydliga paralleller till den växande barnfattigdomen i Sverige. Enligt Rädda Barnen ökade skillnaden i barnfattigdom mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund i storstäderna mellan 1991 och 2009. I Rosengård i Malmö ökade barnfattigdomen från 57 till 66 procent bland barn med utländsk bakgrund.

Denna utveckling är oacceptabel. Behovet är brådskande att nå dessa kvinnor som är inflyttade till Sverige och som utestängs från samhällslivet. Lyckas vi med detta tas stora steg i såväl jämställdhetsarbetet som i kampen mot arbetslöshet och barnfattigdom.

Jag har genom flera års arbete på Fryshuset i Stockholm och i landet i övrigt fått dagliga inblickar i hur många utrikesfödda kvinnor hålls utanför samhället. Min övertygelse är att det behövs nya grepp i politiken som inkluderar – inte exkluderar – dessa kvinnor. Därför måste samhället prioritera utbildningsinsatser som matchar de jobb som finns på arbetsmarknaden. Det är också viktigt med en fungerande barnomsorg, så att människor inte behöver tacka nej till arbete.

Det är även motiverat till att se över behovet av riktade insatser för att bryta många utrikesfödda kvinnors isolering. Dessa insatser bör i första hand handla om förbättrade möjligheter till utbildning och arbete, men även andra åtgärder kan diskuteras såsom mentorsprogram och insatser för att stödja kvinnor och män att bryta mot könsspecifika normer. Inte minst måste samhällets attityder i bemötandet av många invandrade kvinnor förändras.

Målet för den svenska jämställdhetspolitiken är tydligt: Kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina liv. Det är hög tid att på allvar börja diskutera hur vi når detta mål – även för utrikesfödda kvinnor. Utgångspunkten måste alltid vara att alla människor, såväl kvinnor som män och av olika bakgrund, vill och kan försörja sig med ett eget arbete.

Vad som ovan anförs om behovet av en feministisk politik som stärker utrikesfödda kvinnors villkor i samhället bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Arhe Hamednaca (S)